

Skatteministeriet
Udkast (1)

J.nr. 2017 - 1776

Forslag
til
**Lov om ændring af lov om registrering af køretøjer, registreringsafgiftsloven,
brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om vægtafgift af køretøjer m.v. og lov om afgift af
naturgas og bygas ¹⁾**

(Krav om sovepladser i campingbiler, afgiftsgrundlag for veterankøretøjer, brug af prøveskilte og prøvemærker, fastsættelse af lovregler om registrering og afgiftsfritagelse for visse køretøjer, kørsel i uregistrerede køretøjer m.v. som led i offentligt hverv, adgang for forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer, afgiftsfritagelse ved varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og nedsættelse af afgiftssats for gas til motorbrændstof)

§ 1

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 3-5, og 7, stk. 5« til: »jf. dog stk. 2-5, § 5 og §§ 7 a-7 h«.

2. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 7: »Motorredskab, der er indrettet og benyttes til befording af gods, der ikke er nødvendig for motorredskabets funktion, jf. dog stk. 2.«

3. § 2, stk. 2-5, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1, nr. 7, gælder ikke:

1) Et motorredskab eller en minitruck, der kun bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej.

2) Et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående.

3) En gaffeltruck, i det omfang godset kun befordres på gaffeltrucken.

4) Et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse nr. 551 af 27. maj 2011 om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne).

Stk. 3. Et køretøj fritages efter tilladelse fra SKAT for registrering, hvis:

1) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (kodifikation).

- 1) køretøjet ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, eller
- 2) køretøjet kun bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

Stk. 4. I tilladelsen efter stk. 3 fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.«

4. I § 7, stk. 1, ændres »stk. 5« til: »§§ 7 f-7 h«.

5. § 7, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

6. I § 7, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

7. Efter § 7 indsættes før overskriften før § 8:

»Prøveskilte

§ 7 a. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 a-7 e.

Stk. 2. Et prøveskilt udleveres kun, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 579 af 6. juni 2007 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

Stk. 3. Et prøveskilt udleveres for en periode på 5 år.

Stk. 4. Udlevering af et prøveskilt registreres i Køretøjsregisteret. Told- og skatteforvaltningen udsteder en attest herfor.

Stk. 5. Retten til et prøveskilt kan ikke overdrages.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med §§ 7 a-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1. I forbindelse med inddragelse kan told- og skatteforvaltningen fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte.

§ 7 b. Prøveskilte må kun bruges til kørsel med uregistrerede køretøjer af en type, der skal registreres efter § 2.

Stk. 2. Prøveskilte må kun bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til følgende formål:

- 1) Afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkørsel af køretøjet.
- 2) Kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse.
- 3) Prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkørsel af et istandsat køretøj.
- 4) Afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb eller salg. Prøveskilte må endvidere bruges af en forhandler eller leasingvirksomhed til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af klargøring af køretøjet.
- 5) Kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj.
- 6) Overførsel af et køretøj til andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager eller til anden forhandler eller leasingvirksomhed.
- 7) Demonstration af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse.
- 8) Demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en eventuel køber eller leasingtager af et køretøj af den pågældende type.
- 9) Optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og alene for at fremstille reklamemateriale for køretøjet.
- 10) Prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde.

Stk. 3. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der bruges til befordring af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen, jf. stk. 2.

§ 7 c. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden.

Stk. 2. Prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2.

Stk. 3. Prøveskilte kan kun bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

§ 7 d. Et prøveskilt må, med de undtagelser der følger af stk. 2 og 3, kun bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og de hos denne ansatte.

Stk. 2. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medføre passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren,

leasingvirksomheden samt personale hertil eller den interesserede køber, dennes pårørende og personer, der bistår køberen med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn.

Stk. 3. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medføre passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i stk. 2, hvis prøveskiltindehaveren eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig afprøvning eller demonstrationskørsel, hvis kørslens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af told- og skatteforvaltningen, medmindre told- og skatteforvaltningen har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted.

§ 7 e. Et prøveskilt udleveres til enten bil eller motorcykel.

Stk. 2. Prøveskilte til bil bruges tillige ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran. Hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

Stk. 3. Prøveskilt til motorcykel bruges tillige ved kørsel med knallert.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, placering og fastgørelse m.v. af prøveskilte.

Prøvemærker

§ 7 f. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i §§ 7 b og 7 c og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan dog tillade brug af prøvemærker til kørsel med:

- 1) Et køretøj, der er registreret første gang for mere end 30 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet skal ved det seneste syn være godkendt af en syns- eller omsynsvirksomhed efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.
- 2) Et køretøj, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de seneste to år være godkendt

efter bekendtgørelse nr. 516 af 1. juni 2012 om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som dokumenterer, at kravene i 1. og 2. pkt. er opfyldt.

3) Et køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor arrangementet skal afholdes. Kørslen må kun ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen i hvert enkelt tilfælde.

§ 7 g. Told- og skatteforvaltningen udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med brugen og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En tilladelse kan ikke have en gyldighed på mere end 7 dage bortset fra det tilfælde, der er nævnt i § 74, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer, hvor tilladelsen kan gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU/EØS-stater, men ikke Færøerne og Grønland.

§ 7 h. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udskrivning, placering og fastgørelse m.v. af prøvemærker. «

8. I § 15, stk. 8, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) Forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

9. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»§ 19 a. Et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne køretøjet som led i sit hverv, i det omfang kørslen er nødvendig for kontrollen eller fjernelse af køretøjet af trafikikkerhedsmæssige hensyn eller lignende, uden at registreringspligten efter § 2, stk. 1, indtræder.«

10. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 377 af 18. april 2017, som ændret § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og ved § 2 i lov nr. 710 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. For motorcykler, personbiler, varebiler, campingbiler og busser, som er afgiftsfritaget efter stk. 1, nr. 15, skal lejen udgøre mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af motorkøretøjerne på det tidspunkt, hvor køretøjerne anmeldes som valutakøretøjer til told- og skatteforvaltningen.«
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 5 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »4 personer« til: »2 personer«.

3. I § 10, stk. 4. 1. pkt., ændres »brugsværdi.« til: »almindelige pris fastsat efter salg til bruger her i landet, indbefattet merværdiafgift men uden afgift efter denne lov, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift men uden afgift efter denne lov.«

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 16. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1503 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, § 2 i lov nr. 1889 af 29. december 2015 og § 2 i lov nr. 650 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter »efter«: »§ 114 i«.

2. § 7, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. I § 7, stk. 3, som bliver § 7, stk. 2, udgår »og 2«.

§ 4

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 18. februar 2016, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 1558 af 13. januar 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 16, stk. 1, indsættes efter »efter«: »§ 114 i«.

2. § 16, stk. 2, ophæves.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1385 af 28. januar 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, 1. pkt., ændres »297,6« til: »295,4«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
- 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
- 2.1. Krav om sovepladser i campingbiler
- 2.1.1. Gældende ret
- 2.1.2. Lovforslaget
- 2.2. Afgiftsgrundlag for veterankøretøjer
- 2.2.1. Gældende ret
- 2.2.2. Lovforslaget
- 2.3. Brug af prøveskilte og prøvemærker
- 2.3.1. Gældende ret
- 2.3.2. Lovforslaget
- 2.4. Fastsættelse af lovregler om registrering og registreringsfritagelse af visse køretøjer
- 2.4.1. Gældende ret
- 2.4.2. Lovforslaget
- 2.5. Kørsel i uregistrerede køretøjer m.v. som led i offentligt hverv
- 2.5.1. Gældende ret
- 2.5.2. Lovforslaget
- 2.6. Adgang for forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer
- 2.6.1. Gældende ret
- 2.6.2. Lovforslaget
- 2.7. Afgiftsfritagelse ved varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne
- 2.7.1. Gældende ret
- 2.7.2. Lovforslaget
- 2.8. Nedsættelse af afgiftssats for gas til motorbrændstof
- 2.8.1. Gældende ret
- 2.8.2. Lovforslaget
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer til lovgivningen på motorområdet.

Der foreslås en række initiativer på motorområdet med henblik på at forenkle regler og fjerne

uhensigtsmæssigheder og unødige barrierer for en enkel udøvelse af offentlige funktioner. Dermed imødegår lovforslaget regler, som ikke virker i overensstemmelse med hensigten, eller som ikke længere er tidssvarende, til gavn for virksomheder og borgere såvel som for udøvelsen af offentlige funktioner.

For campingbiler foreslås kravet om egentlige sovepladser nedsat fra fire til to. Det skyldes, at de ekstra sovepladser i dag i vidt omfang kun indrettes med henblik på afgiftsberigtigelsen, frem for til tilfredsstillelse af et faktisk behov. Ændringen skal derfor imødegå værdispild.

Desuden foreslås det, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj, som i dag fastsættes til 40 pct. af køretøjets nypris, i stedet skal fastsættes til køretøjets handelspris, dog fortsat maksimalt 40 pct. af nyprisen. Formålet er at sikre, at reglerne om veteranbiler ikke medfører højere afgifter end de almindelige regler om brugte biler.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om, at reglerne om brug af prøveskilte og prøvemærker flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau. Der foretages samtidig en tilpasning af reglerne, så nye anerkendelsesværdige formål kan opfyldes, og overflødige eller uhensigtsmæssige regler fjernes. Samtidig indføres en hjemmel til, at skatteministeren kan bemyndige private aktører til at udskrive prøvemærker. Ændringen medfører lettere adgang til prøvemærker og færre ekspeditioner hos SKAT.

Det foreslås ligeledes, at reglerne om registrering af motorredskaber, køretøjer, der skal anvendes uden for offentlige veje, og køretøjer, der skal bruges i forbindelse med officielle statslige arrangementer, flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau.

Det foreslås endvidere, at reglerne om valutaudlejningsbiler flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau. Herudover foreslås det, at en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne et køretøj som led i sit hverv, skal kunne føre et uregistreret køretøj på samme måde, som denne kan føre eksempelvis et dansk indregistreret køretøj. Formålet er at sikre smidig udøvelse af embedsfunktioner, samt at højne trafiksikkerheden.

Det foreslås desuden, at forsvaret skal kunne autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret. Der er tale om en administrativ lettelse, ligesom forsvaret får bedre muligheder for at styre deres flåde af biler.

Endvidere foreslås det, reglerne om afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugs- og vægtafgiften for personer med varigt nedsat funktionsevne forenkles, så fritagelse eller nedsættelse af afgifterne fremover beror på, om der kan ydes støtte til erhvervelse af en bil efter § 114 i lov om social service.

Endeligt foreslås det, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, justeres, så satsen fremover svarer til satsen for dieselolie målt efter energiindhold.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har overordnet til formål at sikre, at reglerne på motorområdet er tidssvarende.

Lovforslaget rummer derfor en række hver især mindre initiativer, som alle har det tilfælles, at der er tale om fjernelse af uhensigtsmæssigheder og barrierer eller regelforenkling.

Det vurderes, at en række regler fastsat på bekendtgørelsesniveau, henset til den særlige regel i Grundlovens § 43, hvorefter skatter skal fastsættes ved lov, bør flyttes til lovniveau. Samtidig foretages en gennemgang og opdatering af de regler, som overflyttes, hvorved der tilføjes nye eller fjernes gamle elementer ud fra en vurdering af behovet i dag.

En del af de foreslåede ændringer bunder desuden i indkomne forslag fra både branche og myndigheder.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Krav om sovepladser i campingbiler

2.1.1. Gældende ret

Hovedreglen efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (herefter registreringsafgiftslovens) § 5 a, stk. 2, er, at der for køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse (campingbiler), beregnes samme registreringsafgift som for almindelige personbiler. For campingbiler med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen, samt fortjeneste og moms heraf.

Det betyder, at den afgiftspligtige værdi for disse campingbiler ikke omfatter udgiften til beboelsesindretningen. Afgiften efter fradrag i den afgiftspligtige værdi for beboelsesindretningen skal dog mindst udgøre 0 kr. af de første 12.100 kr. og 60 pct. af resten af køretøjets samlede værdi eksklusive afgift.

Egentlige campingbiler er ofte opbygget på lastbilchassiser, der typisk har en tilladt totalvægt på 3,5 t svarende til grænsen for et "lille" kørekort. Priserne for disse lastbilchassiser er typisk så lave i forhold til prisen for den færdigbyggede campingbil, at registreringsafgiften af chassiset ofte vil være lavere end den gældende minimumssats på 60 pct. af hele campingbilens værdi eksklusive afgift.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer.

Det er almindeligt forekommende, at campingbiler fra fremstilleren leveres med to sovepladser. Det har derfor hidtil været nødvendigt, at der foretages en ombygning eller tilvalg, hvorved der tilføjes flere sovepladser, for at bilen har kunnet indregistreres efter de fordelagtige afgiftsregler for campingbiler i Danmark. Det vurderes, at der er tale om værdispild, da der vil være en række tilfælde, hvor de ekstra sovepladser alene indrettes med henblik på indregistreringen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.

Det vurderes, at den foreslåede ændring ikke vil øge risikoen for omgåelse af afgiftsreglerne, da udgangspunktet fortsat vil være, at der for campingbiler betales samme afgift som for personbiler,

men med fradrag for udgifterne til beboelsesindretning, såfremt kriterierne for at anvende dette fradrag opfyldes. Det vil derfor fortsat ikke være muligt at ombygge eksempelvis en dyr firhjulstrækker til campingbil med henblik på at opnå en lavere afgift, idet der stadig vil skulle betales afgift efter denne bils afgiftspligtige værdi uden beboelsesindretningen.

2.2. Afgiftsgrundlag for veterankøretøjer

2.2.1. Gældende ret

Hovedreglen efter registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, er, at den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer fastsættes til køretøjets almindelige pris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, ved salg til en bruger her i landet.

Er der tale om et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, der er mere end 35 år gammelt, som fremtræder som ved første registrering, fraviges hovedreglen, da det følger af registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, at den afgiftspligtige værdi fastsættes til køretøjets brugsværdi. I § 33, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift, er det fastsat, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj fastsættes til 40 pct. af nyprisen.

I praksis forstås reglerne i registreringsafgiftsloven og den tilhørende bekendtgørelse sådan, at brugsværdien af et veterankøretøj er 40 pct. af køretøjets nypris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, hvorfor den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, uanset hvilken markedspris køretøjet reelt har.

Det betyder, at såfremt 40 pct. af et veterankøretøjs nypris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, overstiger den reelle salgpris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift ved salg til bruger her i landet, skal veteranbilejeren betale afgift af et højere grundlag, end hvis veterankøretøjet blev afgiftsberigtiget efter de almindelige regler om den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, som er mere end 35 år gammelt, som fremtræder som ved første registrering, fastsættes til køretøjets almindelige pris, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, ved salg til bruger her i landet, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift.

Udviklingen i markedet har medført, at der er visse veterankøretøjer, som i dag har en handelspris, som er lavere end 40 pct. af køretøjets nypris. For disse veterankøretøjer betales afgift af et højere afgiftsgrundlag, end afgiftsgrundlaget efter registreringsafgiftslovens almindelige regler om brugte køretøjer.

Ændringen har til formål at tilpasse reglerne udviklingen i markedet og afhjælpe den uhensigtsmæssighed, at afgiftsgrundlaget af et veterankøretøj kan fastsættes til mere end afgiftsgrundlaget efter registreringsafgiftslovens almindelige regler om brugte køretøjer.

Fastsættelsen af en øvre grænse på 40 pct. skyldes, at veterankøretøjer typisk kun anvendes

lejlighedsvist, og at afgiftsbelastningen bør modsvare brugsmønsteret.

2.3. Brug af prøveskilte og prøvemærker

2.3.1. Gældende ret

Efter registreringsafgiftslovens § 1, stk. 1, skal der som udgangspunkt betales registreringsafgift af motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer (herefter køretøjsregistreringsloven). Et motorkøretøj skal registreres i Køretøjsregisteret, før det tages i brug på færdselslovens område, men der skal ikke betales registreringsafgift, hvis kørsel på færdselslovens område finder sted i overensstemmelse med reglerne om prøveskilte eller prøvemærker. Køretøjer, der anvendes til kørsel med prøveskilte, registreres ikke i Køretøjsregisteret.

Tilsvarende skal der ikke betales brændstofforbrugsafgift eller vægtafgift af køretøjer, hvis kørslen finder sted i overensstemmelse med reglerne om prøveskilte eller prøvemærker. Skatteministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om brug af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel. Reglerne herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer.

SKAT kan udlevere prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel i overensstemmelse med de i bekendtgørelse om registrering af køretøjer tilladte formål. Et sæt prøveskilte udleveres for en periode på fem år og må kun bruges på køretøjer, som ikke er registreret. Prøveskilte må kun bruges til kørsel i overensstemmelse med de i bekendtgørelse om registrering af køretøjer fastsatte formål, f.eks. i forbindelse med import eller eksport af et køretøj eller prøvekørsel i anledning af reparation.

Udover prøveskilte kan SKAT udlevere prøvemærker til fysiske eller juridiske personer. I modsætning til prøveskilte kan prøvemærker anvendes privat. Prøvemærker må kun bruges til kørsel i overensstemmelse med de i bekendtgørelse om registrering af køretøjer fastsatte formål. Dette er som udgangspunkt de samme formål, som prøveskilte kan bruges til med enkelte afvigelser. Et prøvemærke udleveres til kørsel i overensstemmelse med de fastsatte formål for en periode på ikke mere end 7 dage og må ligesom prøveskilte kun bruges på et køretøj, som ikke er registreret.

2.3.2. Lovforslaget

Henset til grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at reglerne i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer om brug af prøveskilte og prøvemærker erstattes af lovregler, og at skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte regler herom samtidigt ophæves.

Det foreslås desuden, at området for brug af prøveskilte og prøvemærker udvides, så prøveskilte og prøvemærker kan anvendes til flere formål, end det i dag er tilladt. Således foreslås det, at det bliver muligt at anvende prøveskilte og prøvemærker til kørsel i forbindelse med leasing og klargøring.

Endvidere foreslås det præciseret, at prøvemærker kan bruges til kørsel med et køretøj, som skal

indgå i et velgørende arrangement, til kørsel til og fra det sted, hvor det velgørende arrangement skal afholdes.

Det foreslås desuden, at SKAT bemyndiges til at fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder ved inddragelse af prøveskilte, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte. Baggrunden herfor er, at reglerne om inddragelse af prøveskilte mister den tilsigtede virkning, hvis den erhvervsdrivende dagen efter inddragelsen blot kan erhverve et nyt sæt prøveskilte.

Det foreslås til sidst, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, således at private aktører kan få adgang til at udskrive prøvemærker. Herved vil borgerne få en øget nærhed til udlevering af prøvemærker, og antallet af ekspeditioner hos SKAT vil mindskes.

2.4. Fastsættelse af lovregler om registrering og registreringsfritagelse af visse køretøjer

2.4.1. Gældende ret

Der skal som udgangspunkt betales registreringsafgift af motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer. Herudover skal der betales henholdsvis brændstofforbrugs- og vægtafgift af visse køretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer.

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskaber. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om registrering af køretøjer, som fastsætter en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde motorredskaber skal registreres i Køretøjsregisteret. Udgangspunktet er i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke nødvendigvis for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Der gælder i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, en række nærmere definerede undtagelser til denne registreringspligt.

Hertil kommer, at skatteministeren efter lov om registrering af køretøjer er bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej. Bemyndigelserne er udmøntet i registreringsbekendtgørelsen, hvoraf det fremgår, at SKAT kan fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet ganske overvejende bruges uden for offentlig vej.

Skatteministeren kan desuden i medfør af lov om registrering af køretøjer fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement og arrangementet administreres af staten. Bemyndigelsen er i bekendtgørelse om registrering af køretøjer uddelegeret til SKAT.

Skatteministeren er efter lov om registrering af køretøjer desuden bemyndiget til at fastsætte regler om, at visse typer af små knallerter ikke skal registreres. De omfattede små knallerter er ikke afgiftspålagte.

Det følger endvidere af registreringsafgiftsloven, at køretøjer, der udelukkende anvendes til udlejning til valutaudlændinge, er fritaget for afgift. En valutaudlænding er en person eller

virksomhed, der ikke er hjemmehørende her i landet. I bekendtgørelse om registreringsafgift er det fastsat, at det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at udlejningsvirksomheden har indtjent et vist beløb på udlejning til valutaudlændinge.

2.4.2. Lovforslaget

Henset til grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at reglerne i bekendtgørelse om registrering af køretøjer om registrering af motorredskaber samt køretøjer, der skal anvendes uden for offentlig vej, og køretøjer, der skal bruges i forbindelse med et officielt arrangement, erstattes af lovregler. Samtidig foreslås det, at de hertil knyttede bemyndigelser i lov om registrering af køretøjer, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler herom, ophæves. Det foreslås desuden, at bemyndigelsen til, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af små knallerter ikke skal registreres, videreføres uændret.

Endeligt foreslås det, at betingelsen for afgiftsfritagelse i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift, hvorefter en udlejningsvirksomhed skal have indtjent et vist beløb på udlejning til valutaudlændinge, flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau.

2.5. Kørsel i uregistrerede køretøjer m.v. som led i offentligt hverv

2.5.1. Gældende ret

Som hovedregel skal et køretøj registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område. Som en undtagelse hertil er det tilladt at bruge prøveskilte eller prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel, såfremt kørslen er i overensstemmelse med et af de tilladte kørselsformål i registreringsbekendtgørelsen. Tilsvarende er det under nærmere forudsætninger tilladt at føre et køretøj, der er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland.

Ved færdselskontroller kan myndighederne afprøve eller flytte køretøjer, som er registreret i Køretøjsregisteret og forsynet med nummerplader, da reglerne om kørsel i disse køretøjer ikke er begrænset til særlige formål. Myndighedspersoner kan dog ikke føre et uregistreret køretøj på færdselslovens område i forbindelse med kontrol eller fjernelse af køretøjet. Tilsvarende kan myndighedspersoner ikke føre et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, da disse køretøjer kun må føres på færdselslovens område under nærmere forudsætninger.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne et køretøj som led i sit hverv, skal kunne føre et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland.

SKAT, politiet og Færdselsstyrelsen har som led i offentlig myndighedsudøvelsen behov for at kontrollere køretøjer enten ved indkaldelse eller færdselskontroller. SKAT fører kontrol med, at et køretøj er afgiftsberigtiget korrekt, politiet fører kontrol med, at et køretøj er sikkert for trafikken, og Færdselsstyrelsen fører kontrol med, at et køretøj er i registreringsklar stand.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en offentligt ansat kan føre et uregistreret køretøj, et køretøj

med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, i forbindelse med kontrol eller fjernelse af køretøjet. Herved sikres det, at disse køretøjer kan kontrolleres i samme omfang som køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.

2.6. Adgang for forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer

2.6.1. Gældende ret

Efter lov om registrering af køretøjer kan danske virksomheder, som handler med, reparerer eller leaser registreringspligtige køretøjer, under nærmere forudsætninger autoriseres til at registrere oplysninger i Køretøjsregisteret.

Herudover kan politiet autoriseres til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret, og politiet såvel som forsikringsselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, kan autoriseres til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret, og modtage nummerplader retur.

Endvidere kan forsikringsvirksomheder autoriseres til at foretage registrering af oplysninger om reparation eller genopbygning af et skadet køretøj i Køretøjsregisteret.

2.6.2. Lovforslaget

Det foreslås, at forsvaret skal kunne autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret. Den foreslåede adgang skal kun gælde forsvarets egne køretøjer. Det vil sige, at adgangen til at registrere i Køretøjsregisteret skal svare til en almindelig nummerpladeoperatørs med specialregler for hvilke køretøjer, som kan registreres og afmeldes.

Forsvaret har et stort forbrug af køretøjer, som ofte påtegnes tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation i Køretøjsregisteret. Ændringen har til formål at lette forsvarets administration i forbindelse med registrering af køretøjer. Ændringen indebærer, at forsvaret ikke skal via en nummerpladeoperatør ved indregistrering og afmelding af køretøjer, samt at forsvaret løbende kan registrere tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation om forsvarets køretøjer i Køretøjsregisteret.

2.7. Afgiftsfritagelse ved varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne

2.7.1. Gældende ret

Det følger af lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler (herefter brændstofforbrugsafgiftsloven) og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., at socialministeren kan fastsætte regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugs- og vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil.

Det følger desuden af registreringsafgiftsloven, at en bus er fritaget for registreringsafgift, hvis der ikke skal betales brændstofforbrugs- eller vægtafgift af bussen i medfør af reglerne om afgiftsfritagelse eller -nedsættelse for personer med varigt nedsat funktionsevne i brændstofforbrugsafgiftsloven eller lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.

I lov om social service er det fastsat, at der skal ydes støtte til erhvervelse af en bil til borgere med

varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydelig behov for kørsel med bil.

2.1.2. Lovforslaget

Henset til grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at socialministerens bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugs- og vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, ophæves. Samtidig foreslås det, at det præciseres, at afgiftsfritagelsen eller -nedsættelsen beror på, om borgeren skal ydes støtte til erhvervelse af en bil efter § 114 i lov om social service. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

2.8. Nedsættelse af afgiftssats for gas til motorbrændstof

2.8.1. Gældende ret

Det følger af lov om afgift af naturgas og bygas, at afgiften for gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør 297,6 øre pr. Nm³ gas (2015-niveau). Dette svarer til en energiafgiftssats på 76,2 kr. pr. GJ i 2017-satser.

2.8.2. Lovforslaget

Det foreslås, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, skønnes at medføre en løbende besparelse årligt på op mod 0,5-1 årsværk, efter at der er fastsat nærmere regler herom i registreringsbekendtgørelsen, og Køretøjsregisteret er tilrettet.

Det skønnes, at der skal bruges 300.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret. Det skønnes endvidere, at der skal bruges 100.000 kr. løbende til SKATs indkøb og forsendelse af prøvemærker.

Forslaget om, at Forsvaret kan autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en løbende besparelse i Forsvaret årligt på op mod 5 årsværk, efter at Køretøjsregisteret er tilrettet. Det skønnes, at der skal bruges 100.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret med henblik på, at Forsvaret kan registrere og afmelde egne køretøjer.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer i campingbiler ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer, vurderes at medføre en økonomisk og administrativ lettelse for erhvervslivet, da det vurderes, at nogle campingbiler i dag indrettes med henblik på afgiftsberigtigelsen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.

Forslaget om udvidelse af området for brug af prøveskilte og prøvemærker vurderes at medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet, da det bl.a. bliver muligt at bruge prøveskilte og prøvemærker til visse kørselsformål i forbindelse med leasing og klargøring af køretøjer.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Det foreslås, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr GJ i 2017-satser. Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål. Det foreslåede er i overensstemmelse med mindsteafgiftssatsen som fastsat i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet).

Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (kodifikation).

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. juni til den 14. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Affald Plus, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Biobrændselsforeningen, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Foreningen Biogasbranchen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for, Husstandsvindmøller, Campingbranchen, Campingrådet, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Vindmølleforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri,

Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Methanolforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Biobrændsels- og Kulimportørers Association, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Halmleverandører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Det Økologiske Råd, DI, Eksportrådet, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAgruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Danske, Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, Grafisk, Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, Håndværksrådet, International Transport Danmark, InvesteringsFondsBranchen, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Vedvarende Energi, VELTEK, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, skønnes at medføre en løbende besparelse årligt på op mod 0,5-1 årsværk, efter at der er fastsat nærmere regler herom i registreringsbekendtgørelsen og Køretøjsregisteret er tilrettet.	Forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, skønnes at medføre engangsomkostninger på 300.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret. Det skønnes endvidere, at der skal bruges 100.000 kr. løbende til indkøb og forsendelse af prøvemærker, såfremt SKAT

	Forslaget om, at forsvaret kan autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en løbende besparelse på op mod 5 årsværk for forsvaret, efter at Køretøjsregisteret er tilrettet.	skal stå for indkøb af folie, og SKAT skal distribuere folien til de private aktører. Forslaget om, at forsvaret kan autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret, skønnes at medføre engangsomkostninger på 100.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer i campingbiler ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer, vurderes at medføre en økonomisk og administrativ lettelse for erhvervslivet, da det vurderes, at nogle campingbiler i dag indrettes med henblik på afgiftsberigtigelsen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om udvidelse af området for brug af prøveskilte og prøvemærker vurderes at medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet, da det bl.a. bliver muligt at bruge prøveskilte og prøvemærker til visse kørselsformål i forbindelse med leasing og klargøring af køretøjer.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det foreslås, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4	

	<p>øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr GJ i 2017-satser. Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål. Det foreslåede er i overensstemmelse med mindsteafgiftssatsen som fastsat i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet).</p> <p>Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).</p>				
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center; width: 50%;">JA</td> <td style="text-align: center; width: 50%;">NEJ</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">X</td> </tr> </table>	JA	NEJ		X
JA	NEJ				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Køretøjsregistreringsloven § 2, stk. 1, fastsætter pligt til registrering i Køretøjsregisteret for en række forskellige typer af køretøjer, og der henvises til en række undtagelser til denne registreringspligt.

Det foreslås, at henvisningen til undtagelserne til registreringspligten ændres, så der tages højde for de foreslåede bestemmelser om omfanget af registreringspligten for motorredskaber i forslaget til § 2, stk. 2-5, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og om prøveskilte og prøvemærker i forslaget til §§ 7 a- 7 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Det foreslås desuden, at der også henvises til lovens § 5, så det præciseres, at et køretøj, der er registreret i udlandet, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område.

Der henvises også til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5 og 7.

Til nr. 2

Skatteministeren er i medfør af køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 2, bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskaber. Denne hjemmel er udnyttet ved fastsættelse af § 4 i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer.

I bekendtgørelsen er fastsat en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde motorredskaber skal registreres i Køretøjsregisteret. Udgangspunktet er i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Der gælder i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, en række nærmere definerede undtagelser til denne registreringspligt.

Det foreslås, at indholdet af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, i stedet fastsættes ved lov, ved at der i loven indsættes et nyt § 2, stk. 1, nr. 7, med samme indhold. Det vil efter den foreslåede bestemmelse være udgangspunktet, at motorredskaber, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret. De hidtil gældende undtagelser til registreringspligten i bekendtgørelsens § 4, stk. 2, foreslås indsat i loven ved lovforslagets § 1, nr. 3, hvorfor der for så vidt angår det nærmere indhold heraf henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Baggrunden for, at det foreslås at flytte regler fastsat efter bemyndigelse til lovniveau, er, at skatter henses til grundlovens § 43 skal fastsættes ved lov.

Som følge af, at det fastsatte i medfør af hjemmelsbestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, foreslås flyttet fra bekendtgørelsen til loven, foreslås hjemmelsbestemmelsen samtidig ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Der er ikke ved den foreslåede flytning af indholdet af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, til lovniveau tilsigtet nogen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 3

Skatteministeren er i medfør af køretøjsregistreringslovens § 2, stk. 2-5, bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskaber, visse typer af lille knallert, køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, og køretøjer, der bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten.

Det foreslås, at bemyndigelserne i lovens § 2, stk. 2-5, ophæves og erstattes med indholdet af de materielle bestemmelser, der på bekendtgørelsesniveau er fastsat i medfør heraf. Dog foreslås bemyndigelsen for så vidt angår visse typer af lille knallert videreført. Samtidig foreslås enkelte sproglige tilpasninger af reglerne, og det foreslås desuden, at SKATs mulighed for at fastsætte vilkår for afgiftsfritagelse for køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, justeres.

Baggrunden for, at det foreslås at flytte regler fastsat efter bemyndigelse til lovniveau, er, at skatter henses til grundlovens § 43 skal fastsættes ved lov.

De foreslåede bestemmelser gennemgås i det følgende.

Skatteministeren er i medfør af lovens § 2, stk. 2, bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskaber. Denne hjemmel er udnyttet ved § 4 i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om

registrering af køretøjer.

I bekendtgørelsen er fastsat en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde motorredskaber skal registreres i Køretøjsregisteret. Udgangspunktet er i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, som udgangspunkt skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Der gælder i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, en række nærmere definerede undtagelser til denne registreringspligt.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at indholdet af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, i stedet indsættes i lovens § 2, stk. 1. Det vil efter den foreslåede bestemmelse være udgangspunktet, at motorredskaber, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret.

Det foreslås, at skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om registrering af motorkøretøjer i lovens § 2, stk. 2, ophæves, og at de hidtil gældende undtagelser til registreringspligten i bekendtgørelsens § 4, stk. 2, indsættes i loven som nyt stk. 2.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 1, at et motorredskab eller en minitruck, der kun bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Et køretøj bruges i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej, hvis det f.eks. blot krydser vejen.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 2, at et motorredskab, der er bestemt til at føres af gående, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Det gælder f.eks. pølsevogne, græsslåmaskiner, havefræsere og lignende. Indrettes der et førersæde på et sådant køretøj, således at føreren kan sidde på køretøjet under kørslen, anses køretøjet ikke længere som bestemt til at føres af gående.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 3, at en gaffeltruck, i det omfang godset kun befordres på gaffeltrucken, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Ved en gaffeltruck forstås et lastbærende og lastløftende køretøj, hvis egenvægt fungerer som kontravægt for lasten.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 4, at et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse nr. 551 af 27. maj 2011 om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne), ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader.

Det foreslås i § 2, stk. 3, nr. 1, at et køretøj, som ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, kan fritages for registrering. Det er en forudsætning for fritagelsen, at der foreligger en tilladelse fra SKAT. Tilladelsen har til formål at sikre, at betingelserne for afgiftsfritagelse er opfyldt, ligesom tilladelsen kan anvendes i kontroløjemed.

Skatteministeren er i medfør af lovens § 2, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte regler om, at køretøjer,

der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, ikke skal registreres. Desuden fastsættes ved registreringsfritagelsen det område, hvor køretøjet må anvendes, og der kan fastsættes yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt pligt til syn af køretøjet.

Bemyndigelsen er udnyttet ved fastsættelse af § 5, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer. Det foreslås, at indholdet af denne bestemmelse indsættes i loven som nyt § 2, stk. 3, nr. 1. Dog videreføres muligheden for at fastsætte yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt pligt til periodisk syn ikke, idet reglen ikke anvendes i praksis. Det gældende stk. 3 vil af lovtekniske grunde blive indsat som stk. 5.

Ved et køretøj, som ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, forstås f.eks. et køretøj, som anvendes til arbejdsmæssig intern transport på en privat industriplads, eller et køretøj, som i arbejdsmæssig henseende anvendes ved intern transport mellem pladser beliggende på begge sider af en offentlig vej, og som derfor må passere vejen.

Ved offentlig vej forstås veje, der er optaget som offentlige i de kommunale, regionale og statslige registre. Offentlig vej er således ikke sammenfaldende med de veje, hvor færdselsloven gælder.

Det foreslås, at skatteministerens bemyndigelse i lovens § 2, stk. 4, til at fastsætte regler om, at køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, ikke skal registreres, samtidig ophæves.

Det foreslås i § 2, stk. 3, nr. 2, at et køretøj, som skal bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, hvor køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten, kan fritages for registrering. Det er forudsætning for fritagelsen, at der foreligger en tilladelse fra SKAT. Tilladelsen skal sikre, at betingelserne for afgiftsfritagelse er opfyldt. Samtidig kan tilladelsen bruges i kontroløjemed.

Skatteministeren er i medfør af lovens § 2, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om, at et køretøj, der bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, kan fritages fra registrering. Bemyndigelsen er udnyttet ved fastsættelse af § 5, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer. Det foreslås, at indholdet af denne bestemmelse indsættes i loven som nyt § 2, stk. 3, nr. 2.

Formålet med bestemmelsen er at gøre det enklere f.eks. at låne biler i udlandet til brug i forbindelse med større offentlige arrangementer.

Efter bestemmelsen kan et køretøj kortvarigt fritages fra pligten til registrering i Køretøjsregisteret, i det omfang køretøjet skal bruges i forbindelse med et officielt arrangement. Det er dog en forudsætning, at både køretøjets brug i forbindelse med arrangementet og selve arrangementet administreres af staten. Registreringsfritagelse kan således ikke gives, hvis brugen af køretøjet i arrangementet administreres af andre end staten, eller hvis der er tale om et ikke-statsligt arrangement.

Det forudsættes, at en sådan tilladelse kun gives for et kortere tidsrum, der dog undtagelsesvist og

efter omstændighederne kan være på op til 6 måneder.

Selv om et køretøj herefter ikke registreres i Køretøjsregisteret, vil køretøjet skulle kunne identificeres ved en nummerplade, men der udstedes ikke en registreringsattest. Tilladelsen har den afledte virkning, at der hverken skal betales registreringsafgift eller brændstofforbrugs- eller vægtafgift af køretøjet.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at det af SKATs tilladelse efter § 2, stk. 3, skal fremgå, i hvilket område køretøjet må anvendes. Lovens regler om, at der i forbindelse med fritagelse for registrering af et køretøj, som ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, kan stilles yderligere krav til køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt om pligt til syn af køretøjet, videreføres ikke.

Det foreslås i § 2, stk. 5, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres i Køretøjsregisteret. Skatteministeren er i medfør af lovens § 2, stk. 3, allerede bemyndiget til at fastsætte regler herom. Bestemmelsen foreslås videreført uændret, men foreslås af lovtekniske grunde flyttet til stk. 5. Bestemmelsen kan videreføres uændret, da der ikke betales afgift af de omfattede knallerter. Det er derfor heller ikke nødvendigt at flytte de i medfør af bemyndigelsen fastsatte regler fra bekendtgørelse til lov.

Til nr. 4

Det foreslås i § 7, stk. 1, at »stk. 5« ændres til: »§§ 7 f-7 h«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at skatteministerens bemyndigelse i den gældende lovs § 7, stk. 5, hvorefter skatteministeren fastsætter regler om brug af prøveskilte og prøvemærker, ophæves, og at reglerne om brug af prøveskilte og prøvemærker i stedet fastsættes i lovens §§ 7 f-7 h.

Til nr. 5

Skatteministeren er i medfør af køretøjsregistreringslovens § 7, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om brug af prøveskilte og prøvemærker. Ordningerne med prøveskilte og prøvemærker udgør en undtagelse til den generelle pligt til registrering i Køretøjsregisteret i medfør af lovens § 2.

Efter registreringsafgiftslovens § 1 skal der som hovedregel svares registreringsafgift af køretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret. Virkningen af, at et køretøj kan anvendes på færdselslovens område med prøveskilte eller prøvemærker uden pligt til registrering, er derfor blandt andet, at der heller ikke skal svares registreringsafgift af køretøjet forud for anvendelsen. Der er således tale om en særdeles gunstig ordning for de omfattede køretøjer.

Det foreslås, at skatteministerens bemyndigelse i den gældende lovs § 7, stk. 5, hvorefter skatteministeren fastsætter regler om brug af prøveskilte og prøvemærker, ophæves, og at reglerne om brug af prøveskilte og prøvemærker i stedet fastsættes ved lov, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Baggrunden herfor er, at skatter henset til grundlovens § 43 skal fastsættes ved lov.

Til nr. 6

Det foreslås i § 7, stk. 8, der bliver stk. 7, at ”stk. 7” ændres til ”stk. 6”. Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at køretøjsregistreringslovens § 7, stk. 5, foreslås ophævet.

Til nr. 7

Skatteministeren er i medfør af køretøjsregistreringslovens § 7, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om anvendelse af prøveskilte og prøvemærker. Bemyndigelsen er udnyttet ved fastsættelse af §§ 77-85 i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer.

Ordningerne med prøveskilte og prøvemærker udgør en undtagelse til registreringspligten i lovens § 2. Efter registreringsafgiftslovens § 1 skal der som hovedregel svares registreringsafgift af køretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret. Virkningen af, at et køretøj ved specifik undtagelse kan anvendes på færdselslovens område uden registrering i Køretøjsregisteret, er derfor blandt andet, at der heller ikke skal svares registreringsafgift af køretøjet forud for anvendelsen.

Retsvirkningen af, at prøveskilte eller prøvemærker anvendes på uregistrerede køretøjer i strid med reglerne i bekendtgørelsens §§ 77-85, er, at køretøjet anses for ibrugtaget på færdselslovens område, og at registreringspligten derfor som udgangspunkt indtræder, jf. lovens § 2. Registreringspligten udløser afgiftspligten efter registreringsafgiftslovens § 1. Det er derfor af væsentlig betydning, at prøveskilte og prøvemærker kun anvendes til netop de tilladte formål og på de fastsatte vilkår.

Det foreslås, at bekendtgørelsens bestemmelser om prøvemærker og prøveskilte flyttes til lovniveau og indsættes som nye §§ 7 a-7 h. Baggrunden herfor er, at skatter henset til grundlovens § 43 skal fastsættes ved lov.

De foreslåede bestemmelser er i vidt omfang en videreførelse af §§ 77-85 i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer, men der foreslås samtidig enkelte tilpasninger, som det fremgår af nedenstående.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, at SKAT kan udlevere prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 a-7 e.

Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand, hvor SKAT ud fra en konkret vurdering afgør, om ansøgeren opfylder kriterierne for tildeling af prøveskilte. En forhandler, fabrikant eller reparatør af køretøjer vil typisk opfylde kriterierne for tildeling af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, at prøveskilte kun kan udleveres, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 579 af 6. juni 2007 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v. Der tilsigtes ved forslaget ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 a, stk. 3, at prøveskilte udleveres for en periode på 5 år. Tilladelsen til brug af det udleverede sæt prøveskilte kan forlænges, hvis betingelserne stadig er opfyldt. Der tilsigtes ved forslaget ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 a, stk. 4, at udlevering af prøveskilte registreres i Køretøjsregisteret, og at SKAT udsteder en attest herfor. Såfremt et prøveskilt inddrages i medfør af den foreslåede § 7 a, stk. 6, inddrages den udstedte attest samtidigt. Der tilsigtes ved forslaget ingen ændring af den gældende

retstilstand.

Det foreslås i § 7 a, stk. 5, at retten til prøveskilte ikke kan overdrages. Således er det kun den, som har fået udleveret prøveskiltet, samt de hos denne ansatte, der må anvende prøveskiltet.

Ved ansatte forstås, at der skal foreligge en ansættelseskontrakt på almindelige vilkår mellem den, der har fået udleveret prøveskiltet, og den pågældende person, som anses som ansat. Prøveskilte kan derfor ikke lånes ud. Der tilsigtes ved forslaget ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 a, stk. 6, at SKAT kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med §§ 7 a-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1.

Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand, hvorefter SKAT ved politiets foranstaltning inddrager et prøveskilt, hvis dette bruges i strid med reglerne, eller hvis indehaveren af prøveskiltet ikke længere opfylder betingelser for at få udleveret prøveskiltet. Den attest, som SKAT udsteder i medfør af § 7 a, stk. 4, inddrages sammen med prøveskiltet.

I forbindelse med inddragelse af prøveskilte foreslås det endvidere i § 7 a, stk. 6, at SKAT kan fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte. Fastsættelsen af en karenperiode vil ikke bevirke, at den erhvervsdrivende udelukkes fra at søge om prøvemærker. Der er tale om en ændring i forhold til den gældende retstilstand, da Landsskatteretten i SKM2017.367.LSR fandt, at der ikke efter gældende ret er hjemmel til at fastsætte en karenperiode.

Inddragelsen af prøveskilte har til formål at hindre misbrug, og det formål kan ikke opfyldes, hvis det ikke kan forhindres, at der blot udstedes nye prøveskilte umiddelbart efter inddragelsen, eller eksisterende prøveskilte fornyes.

Det foreslås i § 7 b, stk. 1, at prøveskilte kun må bruges til kørsel med et uregistreret køretøj af en type, der skal registreres efter lovens § 2.

Således må prøveskilte bruges til kørsel med f.eks. et uregistreret motorkøretøj eller en traktor, som skal registreres efter loven. Da prøveskilte kun må bruges til kørsel med et uregistreret køretøj, må prøveskilte ikke bruges til kørsel med et køretøj, som er registreret i udlandet. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, at prøveskilte kun må bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til de i bestemmelsen udtømmende opregnede formål. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 1, at prøveskilte må bruges til kørsel ved afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkørsel af køretøjet. Ved tilkørsel forstås kørsel med det formål, at de bevægelige dele i køretøjet tilpasses hinanden. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 2, at prøveskilte må bruges til kørsel ved import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 3, at prøveskilte må bruges til prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkørsel af et istandsat køretøj. Ved tilkørsel forstås kørsel med det formål, at de bevægelige dele i køretøjet tilpasses hinanden.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 4, at prøveskilte må bruges til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb eller salg.

Efter den gældende regel § 79, stk. 2, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer, kan prøveskilte kun bruges til kørsel ved afhentning af et køretøj i anledning af reparation eller salg. Det er derfor en udvidelse af området for brug af prøveskilte, at det foreslås, at prøveskilte kan bruges til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af leasing eller køb.

Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte samt at ligestille køb af køretøjer med salg af køretøjer.

Det foreslås desuden i § 7 b, stk. 2, nr. 4, at prøveskilte kan bruges af en forhandler eller leasingvirksomhed til afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af klargøring af køretøjet. Dette er ikke muligt efter den gældende bekendtgørelse om registrering af køretøjer. Ved klargøring forstås f.eks. rengøring eller vask af køretøjet.

Formålet med ændringen er, at reglerne om brug af prøveskilte skal tage højde for, at det er en del af forhandleres og leasingvirksomheders arbejde, at køretøjer skal køres til og fra klargøring.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 5, at prøveskilte må bruges til kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj. Det er f.eks. tilfældet, hvis køretøjet skal til syn i forbindelse med registreringen. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 6, at prøveskilte må bruges til overførsel af et køretøj til andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager eller til anden forhandler- eller leasingvirksomhed. Et demonstrationssted, der ikke henhører under færdselslovens område, hvor køretøjet præsenteres for publikum i salgøjemed, f.eks. en væddeløbsbane eller en dyrskueplads, sidestilles med et udstillingssted.

Efter den gældende regel i § 79 i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer kan prøveskilte ikke bruges til overførsel af et køretøj til en leasingvirksomhed. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 7, at prøveskilte må bruges til demonstration af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse. Demonstration af et køretøj kan

således foretages for personalet hos en forhandler eller leasingvirksomhed, uden at ejeren er til stede.

Efter den gældende regel i § 79, stk. 2, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer kan prøveskilte ikke bruges til demonstration af et køretøj for en leasingvirksomhed eller personale hos denne. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 8, at prøveskilte må bruges til demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en eventuel køber eller leasingtager af et køretøj af den pågældende type.

Efter den gældende regel i § 79, stk. 2, nr. 8, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer kan prøveskilte ikke bruges til demonstration eller prøve af i anledning af leasing. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 9, at prøveskilte må bruges til optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og kun for at fremstille reklamemateriale for køretøjet. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 10, at prøveskilte må bruges til prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 b, stk. 3, at prøveskilte, uanset om de i øvrigt anvendes til formål som anført i den forslåede § 7 b, stk. 2, ikke må anvendes på køretøjer, der bruges til befordring af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen.

Bestemmelsen medfører, at der ikke må medtages personer eller gods i køretøjet, som er uvedkommende for det konkrete og tilladte formål med kørslen. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 c, stk. 1, at prøveskilte ikke må bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 c, stk. 2, at prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2.

Ved et motordrevet køretøj forstås et køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 c, stk. 3, at prøveskilte kun kan bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller

påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

Bestemmelsen fraviger udgangspunktet, hvorefter prøveskilte kan bruges til kørsel med køretøjer til de i 7 b, stk. 2, opregnede formål. Efter bestemmelsen kan prøveskilte kun bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller påhængsredskab til de § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5, nævnte formål.

Efter den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 80, stk. 3, er kørsel med prøveskilte til stort påhængsredskab ikke begrænset til få nærmere opregnede formål. Der er således tale om en ændring af området for brug af prøveskilte. Baggrunden for ændringen er, at brug af prøveskilte til stort påhængsredskab bør ligestilles med brug af prøveskilte til blokvogn eller mobilkran.

Ved et stort påhængsredskab forstås et påhængsredskab, som overskrider dimensionerne i bekendtgørelse nr. 1497 af 1. december 2016 om køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk, og er opbygget på et sættevognchassis ved montering af serviceaggregat(er), der nødvendiggør den konkrete bredde, højde og længde, jf. bekendtgørelse nr. 1328 af 10. december 2014 om særtransport påhængsredskab.

Det foreslås i § 7 d, stk. 1, at et prøveskilt, med de undtagelser der følger af § 7 d, stk. 2 og 3, kun må bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og de hos denne ansatte.

Det er kun personer, hvor der foreligger en ansættelseskontrakt på almindelige vilkår mellem den, der har fået udleveret prøveskiltet, og den pågældende person, der anses som ansat.

Formålet er at sikre, at uvedkommende ikke bruger prøveskilte, og at det ved kontrol kan undersøges, om føreren er berettiget til at bruge prøveskiltet. Hvis der ikke stilles krav om en ansættelseskontrakt, har SKAT i realiteten ikke mulighed for at kontrollere, om der er tale om en ansat.

Det foreslås i § 7 d, stk. 2, at ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medføre passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren, leasingvirksomheden samt personale hertil eller den interesserede køber, dennes pårørende og personer, der bistår køberen med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn.

Efter den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 81, stk. 2, kan prøveskilte ikke udlånes til leasingvirksomheder eller personale hertil. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Bestemmelsen er en undtagelse til udgangspunktet, hvorefter et prøveskilt kun må bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet, og de hos denne ansatte. Det er kun, hvis køretøjet ikke kan medføre passagerer, at bestemmelsen finder anvendelse. Hvis køretøjet kan medtage passagerer, kan § 7 d, stk. 3, finde anvendelse.

Formålet er at sikre, at det ved demonstration eller prøve af et køretøj er muligt at føre køretøjet og

derved danne sig et indtryk af køretøjet.

Det foreslås i § 7 d, stk. 3, at ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, som kan medføre passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i 7 d, stk. 2, hvis prøveskiltindehaveren eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Herudover foreslås det, at køretøjet kan udlånes til selvstændig afprøvning, hvis kørslens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer.

Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af SKAT, medmindre SKAT har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted.

Ved selvstændig afprøvning forstås, at prøveskiltindehaveren eller en ansat hos denne ikke befinder sig i køretøjer under kørslen.

Bestemmelsen er en undtagelse til udgangspunktet, hvorefter et prøveskilt kun må bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet, og de hos denne ansatte.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det ved demonstration eller prøve af et køretøj er muligt at føre køretøjet og derved danne sig et indtryk af køretøjet.

Det foreslås i § 7 e, stk. 1, at prøveskilte udlånes til enten bil eller motorcykel. Bestemmelsen fastslår, at der produceres to typer prøveskilte, som kan udleveres: prøveskilte til bil eller prøveskilte til motorcykel. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 e, stk. 2, at prøveskilte til bil skal bruges ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran, samt at hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

Efter den gældende regel i bekendtgørelse om registrering af køretøjer § 82, stk. 2, bruges prøveskilte til bil ikke til blokvogn og mobilkran. Det foreslås, at prøveskilte til bil skal bruges til blokvogn og mobilkran. Ændringen har til formål at ajourføre reglerne om prøveskilte med den nuværende praksis.

Det foreslås i § 7 e, stk. 3, at prøveskilt til motorcykel tillige bruges ved kørsel med knallert. Bestemmelsen fastslår, at ved brug af prøveskilt ved kørsel med en knallert skal der bruges den type prøveskilt, som produceres til motorcykler. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i 7 e, stk. 4, at skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, placering og fastgørelse m.v. af prøveskilte.

Bestemmelsen medfører, at skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, placering, antal og fastgørelse af prøveskilte på bekendtgørelsesniveau.

Det foreslås i § 7 f, stk. 1, at SKAT kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i § 7 b, § 7 c og § 7 d, stk. 1.

Et prøvemærke er et mærke af selvklæbende plastfolie, som under nærmere forudsætninger kan bruges til kørsel med et uregistreret køretøj. Tilladelse til kørsel med et prøvemærke kan som udgangspunkt ikke have en gyldighed på mere end 7 dage.

I modsætning til prøveskilte er det ikke en forudsætning for udlevering af et prøvemærke, at der er tale om en erhvervsdrivende fysisk eller juridisk person.

Bestemmelsen medfører, at prøvemærker må bruges til kørsel med et uregistreret køretøj, der skal registreres efter § 2 i lov om registrering af køretøjer, til de kørselsformål, som er opregnet i lovens 7 b, stk. 2. Bestemmelsen medfører endvidere, at kørsel med prøvemærker er underlagt de begrænsninger, som følger af lovens §§ 7 b, stk. 3, 7 c og 7 d, stk. 1.

Efter den gældende regel i bekendtgørelse om registrering af køretøjer § 83, stk. 1, kan prøvemærker ikke bruges til prøvekørsel i anledning af udarbejdelse af en artikel. Det foreslås, at prøvemærker, ligesom det er tilfældet for prøveskilte, skal kunne bruges til prøvekørsel i anledning af udarbejdelse af en artikel. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøvemærker, der skal give journalister med motorstof som hovedområde mulighed for at bruge prøvemærker ved prøvekørsel af et køretøj.

Det foreslås i § 7 f, stk. 2, nr. 1, at SKAT, udover de kørselsformål som prøveskilte kan anvendes til, kan udlevere et prøvemærke til et køretøj, som er registreret første gang for mere end 30 år siden, til lejlighedsvis kørsel af teknisk-historiske grunde.

Det er en betingelse for kørslen, at køretøjet er godkendt af en syns- eller omsynsvirksomhed i den pågældende ejers ejertid, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.

Bestemmelsen medfører, at SKAT f.eks. kan give tilladelse til kørsel i forbindelse med veteranbiltræf eller et arrangement, som afholdes af et museum, hvis kørslen er af teknisk-historisk interesse.

Efter den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 83, stk. 2, nr. 1, skal et køretøj være registreret første gang for mere end 35 år siden for at få tildelt et prøvemærke.

Det foreslås, at aldersgrænsen ændres til 30 år. Det skyldes, at Færdselsstyrelsen pr. 1. januar 2018 ændrer aldersgrænsen i bekendtgørelse nr. 516 af 1. juni 2012 om godkendelse og syn af køretøjer § 51, så et køretøj, der er mere end 30 år gammelt, og som skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel med prøvemærker, men som ikke opfylder de i henhold til færdselslovens fastsatte krav til indretning og udstyr m.v., kan godkendes af en synsvirksomhed, hvis dette må anses for forsvarligt under hensyn til dets anvendelse som veterankøretøj.

Bestemmelsen i bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer § 51 og den foreslåede § 7 f, stk. 2, nr. 1, er forbundne, hvorfor der foreslås, at § 7 f, stk. 2, nr. 1 tilrettes bestemmelsen i bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer.

Det foreslås i § 7 f, stk. 2, nr. 2, at SKAT, ud over de kørselsformål, som prøveskilte kan anvendes til, kan udlevere et prøvemærke til et køretøj, der anvendes i et arrangeret motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter.

Det er en betingelse for kørslen med prøvemærket, at køretøjet inden for de seneste to år er godkendt efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet og som dokumenterer, at kravene til opnåelse af tilladelse er opfyldt. Der tiltænkes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 f, stk. 2, nr. 3, at SKAT, ud over de kørselsformål, som prøveskilte kan anvendes til, kan udlevere prøvemærker til køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor det pågældende arrangement skal afholdes. Prøvemærket kan kun bruges til kørsel til og fra det pågældende arrangement samt til kørsel i optog i forbindelse hermed.

Det er en forudsætning, at der foreligger en tilladelse fra politiet til afholdelse af det pågældende arrangement. Kørslen må kun ske efter tilladelse fra SKAT i hvert enkelt tilfælde.

Der er tale om ny bestemmelse i forhold til den gældende bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj om registrering af køretøjer, hvori området for brug af prøveskilte og prøvemærker er fastsat. Dog viderefører bestemmelsen § 79, stk. 2, nr. 10, i registreringsbekendtgørelsen for så vidt angår kortvarig kørsel med prøvemærker i optog i forbindelse med velgørende eller almennyttige formål. Bestemmelsen viderefører ikke kortvarig kørsel med prøveskilte i optog i forbindelse med velgørende eller almennyttige formål, da det vurderes, at det er tilstrækkeligt at bruge prøvemærker til denne form for kørsel.

Formålet er at sikre, at prøvemærker f.eks. skal kunne bruges til kørsel til og fra et arrangement, hvor køretøjet skal indgå som en del af en udstilling. Derved undgås det, at køretøjerne f.eks. skal fragtes på et fejlblad til og fra arrangementet.

Ved et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement forstås et arrangement, hvis overskud fuldt ud bruges til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Der kan blandt andet være tale om miljømæssige, sygdomsbekæmpende eller humanitære formål.

Det foreslås i § 7 g, stk. 1, at SKAT udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med brugen og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller SKAT. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 g, stk. 2, at en tilladelse til brug af et prøvemærke ikke kan have en gyldighed på mere end 7 dage. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Hvis et køretøj ikke har nogen gyldig nummerplade, jf. registreringsbekendtgørelsens § 74, stk. 2, og SKAT udleverer en eller to nummerplader til brug, indtil en erstatningsnummerplade kan leveres, foreslås det dog, at SKAT kan give tilladelse til brug af de udleverede prøvemærker i op til 3 måneder. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 g, stk. 3, at SKAT tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU/EØS-stater, men ikke på Færøerne og i Grønland. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 h, stk. 1, at et prøvemærke er af selvklebende plastfolie, og at der på prøvemærket er angivet et løbenummer samt prøvemærkets gyldighedsperiode. Der er tale om en definitionsbestemmelse. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 h, stk. 2, at et prøvemærke tidligst kan udleveres 14 dage før gyldighedsperiodens begyndelse. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 h, stk. 3, at reglerne om antal, montering og efterligning af nummerplader i registreringsbekendtgørelsen finder tilsvarende anvendelse ved prøvemærker. Dog foreslås det, at reglerne om, at nummerplader skal være solidt monteret med henblik på bl.a. at modvirke, at nummerplader kan fjernes uden brug af værktøj, ikke finder anvendelse på prøvemærker. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 h, stk. 4, at et prøvemærke ikke skal afleveres efter brug. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 7 h, stk. 5, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at private aktører kan udskrive prøvemærker.

Det er i dag muligt at købe prøvemærker 10 steder i Danmark. Prøvemærker kan købes i motorcentrene i Aalborg, Aarhus, Odense og Høje-Taastrup og i toldstederne i Frederikshavn, Hirtshals, Nørre Alslev, Rønne, Esbjerg, Padborg. Herudover kan prøvemærker bestilles via Køretøjsregisteret, hvorefter de sendes med posten. Leveringstiden er i så fald typisk 3-4 arbejdsdage.

Det er SKATs opfattelse, at der blandt borgerne er et ønske om at gøre udlevering af prøvemærker mere tilgængeligt. Hertil kommer, at udlevering af prøvemærker udgør 36 pct. af alle henvendelserne i motorcentrene i Aalborg, Aarhus, Odense og Høje-Taastrup. Således udleverer motorcentrene ca. 30.000 prøvemærker hvert år, hvilket er ensbetydende med, at 61 pct. af alle prøvemærker udleveres ved motorcentrene, hvor resten udleveres ved toldstederne eller efter bestilling på nettet.

Det foreslås derfor, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, således at private aktører kan få adgang til at udskrive prøvemærker. Herved vil borgerne få en øget nærhed til udlevering af prøvemærker, og antallet af ekspeditioner hos SKAT vil mindskes.

Da afgørelsen om udlevering af prøvemærker har karakter af en forvaltningsretlig afgørelse, da der er tale om tilladelse til kørsel med et bestemt formål, kan skatteministeren kun bemyndige private aktører til at udskrive prøvemærker, sådan at SKAT beholder afgørelseskompetencen og dermed fortsat afgør, om et prøvemærke kan udleveres.

Bemyndigelsen af skatteministeren efter den foreslåede § 7 h, stk. 5, træder i kraft den 1. januar 2018. Bemyndigelsen vil dog først blive udnyttet i løbet af 2. og 3. kvartal af 2018, efter at der er fastsat nærmere regler på bekendtgørelsesniveau, og Køretøjsregisteret er tilpasset.

Til nr. 8

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 15, stk. 8, om, at SKAT kan autorisere forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.

Efter de gældende regler kan SKAT under nærmere forudsætninger autorisere danske virksomheder, som handler med, reparerer eller leaser registreringspligtige køretøjer, til at registrere oplysninger i Køretøjsregisteret, jf. § 15, stk. 1 og 2, i lov om registrering af køretøjer.

Herudover kan SKAT autorisere politiet til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret, jf. § 15, stk. 8, nr. 1. SKAT kan desuden autorisere politiet såvel som forsikringsselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer og modtage nummerplader retur, jf. § 15, stk. 8, nr. 2.

Endelig kan SKAT autorisere forsikringsvirksomheder til at foretage registrering af oplysninger om reparation eller genopbygning af et skadet køretøj.

Det foreslås, at SKAT kan autorisere forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret. Den foreslåede adgang skal kun gælde forsvarets egne køretøjer. Det vil sige, at adgangen til at registrere i Køretøjsregisteret skal svare til en almindelig nummerpladeoperatørs med specialregler for, hvilke køretøjer som kan registreres og afmeldes.

Forsvaret har et stort forbrug af køretøjer, som ofte påtegnes tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation i Køretøjsregisteret. Ændringen indebærer, at forsvaret ikke skal forbi en nummerpladeoperatør ved indregistrering og afmelding af køretøjer, samt at forsvaret løbende kan registrere tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation om køretøjerne i Køretøjsregisteret.

Bemyndigelsen af SKAT efter den foreslåede § 15, stk. 8, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2018. Bemyndigelsen vil dog først blive udnyttet i løbet af 2. og 3. kvartal af 2018, efter at der er sket den nødvendige tilpasning af Køretøjsregisteret.

Til nr. 9

Det foreslås i § 19 a, at et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentlig ansat, der skal foretage nødvendig kontrol eller fjernelse af køretøjet som led i sit hverv, uden at

registreringspligten efter lovens § 2, stk. 1, indtræder. Der er tale om en ny bestemmelse.

SKAT, politiet eller Færdselsstyrelsens bilinspektører kontrollerer køretøjer enten ved indkaldelse eller færdselskontroller. Ved disse kontroller er det efter de gældende regler ikke muligt at flytte eller afprøve køretøjer, som ikke er registreret, fører prøveskilte eller prøvemærker eller er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, da kørsel med sådanne køretøjer er begrænset til bestemte kørselsformål. Ved nødvendig kørsel forstås i denne sammenhæng kun den kørsel, som direkte vedrører afprøvning og kontrol, men ikke f.eks. kørsel frem og tilbage til særlige testfaciliteter el. lign.

I modsætning hertil kan SKAT, politiet og Færdselsstyrelsens bilinspektører ved færdselskontroller flytte eller kontrollere køretøjer, som er registreret i Køretøjsregisteret og forsynet med nummerplader, da reglerne om kørsel i disse køretøjer ikke er begrænset til særlige formål.

Ved nødvendig kørsel forstås i forbindelse med fjernelse af et køretøj kortvarig kørsel over en kort afstand, f.eks. ved at et køretøj flyttes væk fra vejbanen efter uheld eller kontrol, og hvor det vil være skade for trafiksikkerheden eller tilsvarende hensyn at afvente transport af køretøjet på et fejlblad. Det er primært hensigten at sikre, at politiet og SKAT har mulighed for at flytte et køretøj her og nu, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt.

Med bestemmelsen sikres, at en offentligt ansat kan føre et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land på Færøerne eller i Grønland, i forbindelse med kontrol eller fjernelse af køretøjet. Derved sikres det, at myndighederne har samme mulighed for at kontrollere eller fjerne køretøjer, der ikke er registreret i Køretøjsregisteret, som køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.

Til nr. 10

Det foreslås i § 20, stk. 1, nr. 2, at »stk. 7« til: »stk. 6«. Der er tale om en konsekvensændring.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 15, at køretøjer, der udelukkende anvendes til udlejning til valutaudlændinge, er fritaget for afgift. En valutaudlænding er en person eller virksomhed, der ikke er hjemmehørende her i landet.

Der er fastsat nærmere regler for afgiftsfritagelsen i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at det er en betingelse for afgiftsfritagelsen for motorcykler, personbiler, varebiler, campingbiler og busser, at lejen udgør mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af motorkøretøjerne på det tidspunkt, hvor køretøjerne anmeldes som valutakøretøjer til SKAT.

Det er derved en betingelse for afgiftsfritagelse, at udlejningsvirksomheden har indtjent et vist beløb på udlejning til valutaudlændinge. Det indtjente beløb skal udgøre mindst 35 pct. af den

afgiftspligtige værdi af køretøjet, på det tidspunkt, hvor køretøjet anmeldes som valutaudlejningskøretøj over for SKAT.

Virksomhedens indtjening dokumenteres over for SKAT ved fremlæggelse af en erklæring herom fra en statsautoriseret eller registreret revisor.

Det foreslås, at betingelsen fastsættes i registreringsafgiftsloven som § 2, stk. 4, for at skabe klarhed om, hvilke betingelser, der skal være opfyldt, for at fritagelsen finder anvendelse.

Til nr. 2

Hovedreglen efter registreringsafgiftslovens § 5 a, stk. 2, er, at der for køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse (campingbiler), beregnes samme registreringsafgift som for almindelige personbiler. For campingbiler med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst fire personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt fortjeneste og moms heraf.

Det betyder, at den afgiftspligtige værdi for disse campingbiler ikke omfatter udgiften til beboelsesindretningen. Afgiften efter fradrag i den afgiftspligtige værdi for beboelsesindretningen skal dog mindst udgøre 0 kr. af de første 12.100 kr. og 60 pct. af resten af køretøjets samlede værdi eksklusive afgift.

Egentlige campingbiler er som oftest opbygget på lastbilchassiser, der typisk har en tilladt totalvægt på 3,5 t svarende til grænsen for et "lille" kørekort. Priserne for disse lastbilchassiser er typisk så lave i forhold til prisen for den færdigbyggede campingbil, at registreringsafgiften af chassiset ofte vil være lavere end den gældende minimumssats på 60 pct. af hele campingbilens værdi eksklusive afgift.

Det foreslås, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer.

Det er almindeligt forekommende, at campingbiler fra fremstilleren leveres med to sovepladser. Det har derfor hidtil været nødvendigt, at der foretages en ombygning eller tilvalg, hvorved der tilføjes flere sovepladser, for at bilen har kunnet indregistreres efter de fordelagtige afgiftsregler for campingbiler i Danmark. Det vurderes, at der er tale om værdispild, da der vil være en række tilfælde, hvor de ekstra sovepladser alene indrettes med henblik på indregistreringen frem for henblik på at opfylde det faktiske behov.

Det vurderes, at den foreslåede ændring ikke øger risikoen for omgåelse af afgiftsreglerne, da udgangspunktet fortsat er, at der for campingbiler betales samme afgift som for personbiler, men med fradrag for udgifterne til beboelsesindretning, såfremt kriterierne for at anvende dette fradrag opfyldes. Det vil derfor fortsat ikke være muligt at ombygge eksempelvis en dyr firhjulstrækker til campingbil med henblik på at opnå en lavere afgift, idet der stadig vil skulle betales afgift efter denne bils afgiftspligtige værdi uden beboelsesindretningen.

Til nr. 3

Efter registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, fastsættes den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer til køretøjets almindelige pris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, ved salg til en bruger her i landet.

Er der tale om et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, der er mere end 35 år, og som fremtræder som ved første registrering, følger det af registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, at den afgiftspligtige værdi ansættes til køretøjets brugsværdi. Det fremgår endvidere af § 33, stk. 1, i bekendtgørelse om registreringsafgift, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen.

I praksis forstås reglerne i registreringsafgiftsloven og den tilhørende bekendtgørelse sådan, at brugsværdien af et veterankøretøj er 40 pct. af køretøjets nypris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, hvorfor den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift.

Det betyder, at såfremt 40 pct. af et veterankøretøjs nypris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, overstiger den reelle salgspris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift ved salg til bruger her i landet, skal veteranbilejeren betale afgift af et højere grundlag, end hvis veterankøretøjet blev afgiftsberigtiget efter de almindelige regler om den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer.

F.eks. skal en Fiat Panda fra 1981, som kostede 50.000 kr. fra ny, men som i dag kan handles til 3.000 kr., afgiftsberigtiges som et veterankøretøj, det vil sige på baggrund af 40 pct. af nyprisen, altså 20.000 kr. Såfremt bilen skulle afgiftsberigtiges efter de almindelige regler for brugte biler, skulle bilen afgiftsberigtiges på baggrund af de 3.000 kr.

Det foreslås derfor at indsætte som registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, som er mere end 35 år gammelt, som fremtræder som ved første registrering, fastsættes til køretøjets almindelige pris ved salg til en bruger her i landet, indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift.

Ved ændringen fastsættes indholdet af § 33, stk. 1, i bekendtgørelse om registreringsafgift, hvorefter den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen, ved lov. Fastsættelsen af en øvre grænse på 40 pct. skyldes, at veterankøretøjer typisk kun anvendes lejlighedsvist, og at afgiftsbelastningen bør modsvare brugsmønsteret.

Ændringen har til formål at sikre, at den afgiftspligtige værdi af veterankøretøjer ansættes til handelsprisen, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, eller 40 pct. af nyprisen, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, afhængig af hvilken af de to, der er lavest.

Til § 3

Til nr. 1-3

Det følger af brændstofforbrugsafgiftsloven, at socialministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugsafgiften i forhold til

personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, jf. brændstofforbrugsafgiftslovens § 7, stk. 2.

I lov om social service (serviceloven) er det fastsat, at der skal ydes støtte til erhvervelse af en bil til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydelig behov for kørsel med bil, jf. § 114, stk. 1, i lov om social service.

Henset til den særlige regel på skatteområdet i grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at socialministerens bemyndigelse i brændstofforbrugsafgiftslovens § 7, stk. 2, ophæves, og at der i stedet indsættes en direkte henvisning til servicelovens § 114 i brændstofforbrugsafgiftslovens § 7, stk. 1.

Det foreslås endvidere i § 7, stk. 3, som bliver § 7, stk. 2, at »og 2« udgår. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 7, stk. 2, foreslås ophævet.

Der tilsigtes ingen materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Til § 4

Til nr. 1-2

Det følger af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (vægtafgiftsloven), at socialministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse af vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, jf. vægtafgiftslovens § 16, stk. 2.

I lov om social service (serviceloven) er det fastsat, at der skal ydes støtte til erhvervelse af en bil til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil, jf. § 114, stk. 1, i lov om social service.

Henset til den særlige regel på skatteområdet i grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at socialministerens bemyndigelse i vægtafgiftslovens § 16, stk. 2, ophæves, og at der i stedet indsættes en direkte henvisning til servicelovens § 114 i vægtafgiftslovens § 16, stk. 1.

Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Til § 5

Det følger af § 1, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas, at afgiften for gas, der anvendes eller

er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør 297,6 øre pr. Nm³ gas (2015-niveau). Dette svarer til en afgiftssats på 76,2 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Energiafgiften for gas, der anvendes som motorbrændstof, er derved højere end satsen for dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, som har en afgiftssats svarende til 75,6 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Det foreslås i § 1, stk. 3, 1. pkt., at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål.

Til § 6

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, foretages følgende ændringer:

§ 2. Følgende køretøjer skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område, jf. dog stk. 3-5, og § 7, stk. 5:

- 1) Motorkøretøj.
- 2) Traktor, jf. dog § 3 og § 4.
- 3) Knallert. Dette gælder dog kun en lille knallert, hvis knallerten er erhvervet som fabriksny den 1. juli 2006 eller senere.
- 4) Påhængs- eller sættevogn til et køretøj, der skal registreres.
- 5) Campingvogn.
- 6) Andet påhængsredskab end campingvogn, der tilkobles et motorkøretøj, hvis påhængsredskabets konstruktion gør det muligt at trække det med en større hastighed end 30 km/t.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om registrering af motorredskab.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlige veje, ikke skal registreres. Ved registreringsfritagelsen fastsættes det område, hvor køretøjet må

1. I § 2, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 3-5, og 7, stk. 5« til: »jf. dog stk. 2-5, § 5 og §§ 7 a-7 h«.

2. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 7:
»Motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendig for motorredskabets funktion, jf. dog stk. 2.«

3. § 2, stk. 2-5, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1, nr. 7, gælder ikke:

- 1) Et motorredskab eller en minitruck, der kun bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej.
- 2) Et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående.
- 3) En gaffeltruck, i det omfang godset kun befordres på gaffeltrucken.
- 4) Et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse nr. 551 af 27. maj 2011 om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne).

Stk. 3. Et køretøj fritages efter tilladelse fra SKAT for registrering, hvis:

anvendes, og der kan fastsættes yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt om pligt til syn af køretøjet. Stk. 5. Skatteministeren kan fritage et køretøj fra registrering i Køretøjsregisteret, hvis køretøjet bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement og arrangementet administreres af staten.

§ 7. Et køretøj, der registreres i Køretøjsregisteret, tildeles nummerplader, der udlånes af staten, jf. dog stk. 5 om brug af prøvemærker. Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler om brug, udformning og placering af nummerplader. Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter ejeren eller brugeren af et køretøj kan vælge en bestemt kombination af tal eller bogstaver på køretøjets nummerplader (ønskenummerplader). Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter ejeren af et køretøj kan anvende historisk korrekte nummerplader. Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om brug af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel. Stk. 6. Skatteministeren kan, for at styrke håndhævelsen af skatte- eller miljølovgivningen, fastsætte regler om mærkning af køretøjer med særlige nummerplader eller mærkater. Stk. 7. Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 t, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo og virksomhedens cvr-nummer. Vare- og lastbiler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervsmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude

1) køretøjet ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, eller
2) køretøjet kun bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

Stk. 4. I tilladelsen efter stk. 3 fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.«

4. I § 7, stk. 1, ændres »stk. 5« til: »§§ 7 f-7 h«.

5. § 7 stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

6. I § 7, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registeret.

1. pkt. finder ikke anvendelse for den, der som led i udøvelsen af inkassovirksomhed er omfattet af kravet om god inkassoskik efter § 9 i lov om inkassovirksomhed.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 7 skal fremgå på et køretøj.

Der er tale om en ny bestemmelse i lov om registrering af køretøjer.

7. Efter § 7 indsættes:

»Prøveskilte

§ 7 a. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 a-7 e.

Stk. 2. Et prøveskilt udleveres kun, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 579 af 6. juni 2007 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

Stk. 3. Et prøveskilt udleveres for en periode på 5 år.

Stk. 4. Udlevering af et prøveskilt registreres i Køretøjsregisteret. Told- og skatteforvaltningen udsteder en attest herfor.

Stk. 5. Retten til et prøveskilt kan ikke overdrages.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med §§ 7 a-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1. I forbindelse med inddragelse kan told- og skatteforvaltningen fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte.

§ 7 b. Prøveskilte må kun bruges til kørsel med uregistrerede køretøjer af en type, der skal registreres efter § 2.

Stk. 2. Prøveskilte må kun bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til følgende formål:

- 1) Afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkørsel af køretøjet.
- 2) Kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse.
- 3) Prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkørsel af et istandsat køretøj.
- 4) Afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb eller salg. Prøveskilte må endvidere bruges af en forhandler eller leasingvirksomhed til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af klargøring af køretøjet.
- 5) Kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj.
- 6) Overførsel af et køretøj til andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager eller til anden forhandler eller leasingvirksomhed.
- 7) Demonstration af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse.
- 8) Demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en eventuel køber eller leasingtager af et køretøj af den pågældende type.
- 9) Optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og alene for at fremstille reklamemateriale for køretøjet.
- 10) Prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af

journalister med motorstof som hovedområde.

Stk. 3. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der bruges til befording af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen, jf. stk. 2.

§ 7 c. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden.

Stk. 2. Prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkøbet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2.

Stk. 3. Prøveskilte kan kun bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

§ 7 d. Et prøveskilt må, med de undtagelser der følger af stk. 2 og 3, kun bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og de hos denne ansatte.

Stk. 2. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medføre passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren, leasingvirksomheden samt personale hertil eller den interesserede køber, dennes pårørende og personer, der bistår køberen med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn.

Stk. 3. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medføre passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i stk. 2, hvis prøveskiltindehaveren eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig afprøvning eller

demonstrationskørsel, hvis kørselens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af told- og skatteforvaltningen, medmindre told- og skatteforvaltningen har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted.

§ 7 e. Et prøveskilt udleveres til enten bil eller motorcykel.

Stk. 2. Prøveskilte til bil bruges tillige ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran. Hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

Stk. 3. Prøveskilt til motorcykel bruges tillige ved kørsel med knallert.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, placering og fastgørelse m.v. af prøveskilte.

Prøvemærker

§ 7 f. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i §§ 7 b og 7 c og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan dog tillade brug af prøvemærker til kørsel med:

- 1) Et køretøj, der er registreret første gang for mere end 30 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet skal ved det seneste syn være godkendt af en syns- eller omsynsvirksomhed efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.

2) Et køretøj, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de seneste to år være godkendt efter bekendtgørelse nr. 516 af 1. juni 2012 om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som dokumenterer, at kravene i 1. og 2. pkt. er opfyldt.

3) Et køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor arrangementet skal afholdes. Kørslen må kun ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen i hvert enkelt tilfælde.

§ 7 g. Told- og skatteforvaltningen udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med brugen og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En tilladelse kan ikke have en gyldighed på mere end 7 dage bortset fra det tilfælde, der er nævnt i § 74, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer, hvor tilladelsen kan gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU/EØS-stater, men ikke Færøerne og Grønland.

Der er tale om en ny bestemmelse i lov om registrering af køretøjer.

8. I § 15, stk. 8, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) Forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.«
Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

Der er tale om en ny bestemmelse i lov om registrering af køretøjer.

§ 20. Med bøde straffes den, der
1) overtræder § 2, stk. 1, § 3 eller § 4 eller
2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Med bøde straffes den registrerede bruger af et køretøj, når køretøjet er registreret her i landet, eller føreren af et køretøj, når køretøjet er registreret i udlandet, når brugeren eller føreren overtræder § 7, stk. 7.
Stk. 2-8 ---

Der er tale om en ny bestemmelse i registreringsafgiftsloven.

9. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»**§ 19 a.** Et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne køretøjet som led i sit hverv, i det omfang kørslen er nødvendig for kontrollen eller fjernelse af køretøjet af trafiksikkerhedsmæssige hensyn eller lignende, uden at registreringspligten efter § 2, stk. 1, indtræder.«

10. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

§ 2

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 377 af 18. april 2017, som ændret § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og ved § 2 i lov nr. 710 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. For motorcykler, personbiler, varebiler, campingbiler og busser, som er afgiftsfritaget efter stk. 1, nr. 15, skal lejen udgøre mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af motorkøretøjerne på det tidspunkt, hvor køretøjerne anmeldes som

valutakøretøjer til told- og skatteforvaltningen.«
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 5 a. ---

Stk. 2. Køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, afgiftsberigtiges efter § 4. For køretøjer som nævnt i 1. pkt. med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt fortjeneste og moms heraf. Afgiften beregnet efter 2. pkt. skal for køretøjets samlede værdi eksklusive afgift dog mindst udgøre 0 kr. af de første 12.100 kr. og 60 pct. af resten.
Stk. 3-4 ---

§ 10. ---

Stk. 4. Den afgiftspligtige værdi af et køretøj, der er mere end 35 år gammelt, jf. § 4, stk. 8, og som fremtræder som ved første registrering, er køretøjets brugsværdi. Er der for samme køretøj udbetalt godtgørelse efter § 7 b, fastsættes afgiften dog til den udbetalte godtgørelse.
Stk. 5 ---

2. I § 5 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »4 personer« til: »2 personer«.

3. I § 10, stk. 4. 1. pkt., ændres »brugsværdi.« til: »almindelige pris fastsat efter salg til bruger her i landet, indbefattet merværdiafgift men uden afgift efter denne lov, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift men uden afgift efter denne lov.«

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 16. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1503 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, § 2 i lov nr. 1889 af 29. december 2015 og § 2 i lov nr. 650 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

§ 7. Personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter »efter«: »§ 114 i«, og stk. 2 ophæves. Stk. 3 bliver herefter

service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er benzindreven. Er bilen dieseldreven, betales afgift efter de i § 3, stk. 1, under B fastsatte satser for udligningsafgift. Afgiftsfritagelsen og -nedsættelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse efter stk. 1. 4

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på tillæg for privat anvendelse efter § 3 a, men ikke på tillæg for partikeludledning efter § 3 b

stk. 2.

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter »efter«: »§ 114 i«.

2. § 7, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. I § 7, stk. 3, som bliver § 7, stk. 2, udgår »og 2«.

§ 4

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 18. februar 2016, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 1558 af 13. januar 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 16, stk. 1, indsættes efter »efter«: »§ 114 i«.

2. § 16, stk. 2, ophæves.

§ 16. Personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse efter stk. 1.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1385 af 28. januar 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

§ 1. ---

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 297,6 øre pr. Nm³ gas, der reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter m.v. med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) (2015-niveau). Af gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter stk. 2. I perioden 2010-2014 er satsen i 1. pkt. dog som anført i bilag 3.

Stk. 4-7 ---

1. I § 1, stk. 3, 1. pkt., ændres »297,6« til: »295,4«.